

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 138 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD og KRF) mod 9 (FP, VS, Elsebeth Kock-Petersen (V) og Maisted (V)).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om ændring af automatiske reguleringsbestemmelser i tilknytning til statens udgiftsbudget. (Ændrede reguleringsbestemmelser).

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 26/11 86. Første behandling 2/12 86. Betænkning 10/12 86. Anden behandling 16/12 Tillægsbetænkning 16/12 86.)

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Helle Degn (S):

Finansudvalget har haft fornyet udvalgsbehandling for at få lidt klarhed over, hvordan det svingede i den radikale backinggruppe for regeringen, hvordan det rytmer i den med hensyn til arbejdsløshedsdagpengenes dårligere regulering.

Regeringsens tale er blevet klar for os: den dækning, man ønsker at give på arbejdsløshedsdagpengeområdet, skal skæres ned ved en dårligere reguleringsmekanisme. Finansministeren har i besvarelser i finansudvalget ikke rigtig villet svare på, hvorfor der ikke står noget om, at der er en automatisk regulering, som forholder sig til lønudviklingen, og intet svar er som bekendt også en slags svar.

Men hvordan er det nu, det er med de Radikale? Nu synes jeg, vi må have hr. Estrup eller hr. Bilgrav-Nielsen herop på ta-

lerstolen. Er det de Radikales opfattelse, at arbejdsløshedsdagpengene skal forringes? Jeg synes, de Radikale skulle tage at hæfte sig lidt ved den henvendelse, Folketingets medlemmer har modtaget fra FTF, LO og AC om, at de Radikale burde støtte Socialdemokratiets og SFs forslag om at tage kapitel 6 ud af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg skal ikke kunne sige, om fru Helle Degn tolker regeringen rigtigt eller forkert. Det er sådan set ikke mit ærinde og heller ikke noget, jeg skal blande mig i. Jeg kan kun sige, hvad der er Det Radikale Venstres opfattelse, og det er, at vi her i dag fastlægger en realsikring at dagpengene. Det er vi godt tilfredse med, det synes vi er en fornuftig måde at gøre det på. Derudover skal vi, som jeg også sagde under andenbehandlingen, bevare forsikringsprincippet. Det indebærer en tilknytning til lønudviklingen. Det vil vi vende tilbage til.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det har altid stået som et kendetegn for de Radikale, at det, de mente på en lige dato, kunne man forvente at de havde en anden opfattelse af på en ulige dato.

I forgårs fik vi at vide, at Det Radikale Venstre ønskede en automatisk regulering, der sikrede lønmodtagerne i forhold til pristigninger eller lønstigninger. Og nu to dage efter, igen på en lige dato, får vi så det modsatte svar. Altså ikke engang dette princip kan holde i Det Radikale Venstre.

Jeg vil godt spørge Det Radikale Venstres arbejdsmarkedspolitiske ordfører, som her tog ordet: hvor i dette forslag sikrer man de arbejdsløse? Hvor har man en realsikring for de arbejdsløse, når der klart og præcist i forslaget står, at det er regeringen, der på baggrund af finanslovens behandling skal komme med forslag om, hvor meget arbejdsløshedsdagpengene skal stige? Hvor er realsikringen?

Man har gjort det her til et politisk slagmål. De Radikale har altid været imod, og nu kommer de så og er pisket på plads. Man har svigtet sine holdninger. Man har gået

[Kaj Poulsen]

land og rige rundt i fagforeninger osv. og sagt, at her kan man stole på De Radikale. Man har endnu en gang svigtet de dårligst stillede i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg synes, det kunne være interessant at få lidt substans i det løfte, at De Radikale vil vende tilbage til, hvordan reguleringen af arbejdsløshedsdagpengene skal finde sted. Det synes jeg var en interessant bemærkning. Kan vi ikke få den uddybet en smule, så vi kan få at vide, hvad det går ud på?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Estrup sagde, at De Radikale var tilfredse med reguleringen, som den var i dette lovforslag, men at man ville vende tilbage til dagpengene og se på en regulering i forhold til lønudviklingen på et eller andet tidspunkt. Jeg vil godt spørge som fru Helle Degn: hvornår og hvordan? Og hvorfor er kapitel 6 overhovedet nødvendigt i denne lov? Hvis man mener ét, hvorfor starter man så med at vedtage noget andet, som man åbenbart ikke mener, for senere at skulle have noget andet?

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Hr. Kaj Poulsen skuffer os jo sjældent. De nuancerede standpunkter kan vi vente længe på.

Jeg skal kun sige til hr. Kaj Poulsen, at det, jeg sagde før, henviste bl.a. til bemærkningerne i lovforslaget, hvor der står meget klart, at ud over, at man fastlægger den pågældende procent i forbindelse med finansloven, ser man også på, hvordan udviklingen er i løbet af året, og derefter regulerer man for det næste år.

Jeg skal i øvrigt sige til både fru Helle Degn og fru Elisabeth Bruun Olesen, at når jeg sagde før, at vi ville vende tilbage til det, så er det, fordi vi i Det Radikale Venstre altså har det sådan, at vi behandler ét lovforslag ad gangen – jeg tror egentlig også, det er sundt for Folketinget – og derfor vil vi vende tilbage til det til foråret, for vi kan dårligt nå det inden jul.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre ikke kan lide, at nuancerne træder for voldsomt frem. Jeg synes faktisk, at det, der er problemet, er, at Det Radikale Venstre har været alt for nuanceret i denne sag, har skiftet fra det ene standpunkt til det andet – ikke alene fra en lige dato til en ulige dato, men nu også fra en lige dato til en lige dato.

Hvad er begrundelsen for, at man gør det? Det kan ikke være den begrundelse, hr. Estrup her gav udtryk for, at man har fastsat en regulering på 3,7 pct., en klart politisk fastsat regulering, hvor der ikke er nogen som helst sikring for, at der bare på et halvt, trekvart eller ét år overhovedet kommer nogen regulering af nogen som helst karakter. Det hjælper ikke, at hr. Niels Helveg Petersen nikker. Han skal nu læse forslaget, som det foreligger.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Ved denne lejlighed tror jeg Folketinget, FTF, LO og AC endnu en gang kan konstatere, at de Radikales rolle i dansk politik er blevet reduceret til at være en hummende backinggruppe for regeringen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Estrup siger, at han foretrækker at behandle ét lovforslag ad gangen. Det kan jeg godt forstå, og derfor indvendte SF imod denne lov, at den greb ind i en hel masse andre love. Vi skulle naturligvis have behandlet dette som en ændring af arbejdsløshedslovgivningen, og havde vi gjort det, havde udvalget, som hr. Estrup er medlem af, fået mulighed for at behandle sagen i fred og ro og modtage deputationer fra LO, FTF, og hvorfra de ellers ville være kommet. De kunne, hvis der havde været tid nok, have overbevist hr. Estrup om, at det er forkert ikke at tage kapitel 6 ud af lovforslaget.

Så vil jeg godt spørge: hvad er det, hr. Estrup vil se på til foråret? Når hr. Estrup behandler ét lovforslag ad gangen, hvad er det så for et lovforslag, hr. Estrup vil se på til foråret? Er det nr. L 51, og er det et forslag om ændring af nr. L 51, sådan at regule-

[Ingerlise Koefoed]

ringen af dagpengene kommer ind i nr. L 51 og dette dermed bortfalder?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal minde hr. Estrup om, at vi behandler lovforslag, der hører under Boligministeriets område, under Socialministeriets område, under Ministeriet for Kulturelle Anliggender og under Arbejdsministeriet. Det er altså en række lovforslag, der i virkeligheden burde være behandlet under de respektive ressortområder, så det var en lidt hurtig bemærkning om ét lovforslag ad gangen.

Jeg kunne godt tænke mig at få præciseret af hr. Estrup, hvorfor man på Arbejdsministeriets område introducerer et princip, som man i virkeligheden ikke ønsker. Man ønsker i virkeligheden et princip, hvor man knytter an til lønudviklingen. Det får man ind i en lovgivning. Jeg ved ikke, om kompromiset med regeringen har bestået i, at Det Radikale Venstre har fået lov til at få de fem ord med i bemærkningerne til forslaget, som reelt bliver uden værdi, hvis vi ikke får præciseret, hvornår Det Radikale Venstre vil gøre noget ved det, og hvad man vil gøre, og hvorfor man først skal have noget ind, som man i virkeligheden er imod. Det er ret uforståeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 70 stemte for, 82 imod.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 79 stemmer (KF, V, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grønland)) mod 74 (S, SF, FP og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

20) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1987.

Af finansministeren (Palle Simonsen).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 28/10 86. Betænkning 29/10 86. Anden behandling 18/11 86. Tillægsbetænkning 26/11 86. Bilagshæfte nr. 1, 2 og 3 til tillægsbetænkningen. 1. del af tredje behandling 17/12 86).

Lovforslaget som helhed sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg skulle måske lige, før jeg starter, meddele, at der vil blive holdt frokostpause så tæt på kl. 12.00, som det nu bliver praktisk, og i en god times tid.

Forhandling

Svend Auken (S):

Selv om det kan være lige så svært at vridde sandheden ud af årets finansredegørelse, som det er at skaffe sig overblik over kryolitforekomster i Grønland, fremtræder der alligevel, hvis man borer ihærdigt nok, et nedslående billede af dansk økonomi ved årsskiftet 1986-87. Der berettes om Europas laveste økonomiske vækst, stigende arbejdsløshed, faldende byggeri, lavere investeringer, Europas højeste realrente, svigtende konkurrenceevne, mistede markedsandele, Europas laveste opsparingskvota, manglende teknologisk fornyelse, Europas ringeste produktivtetsudvikling set i forhold til investeringsomfanget, og i mange prognoser en forventning om en væsentlig større prisstigning end i resten af Europa.

Alle andre end finansministeren vil naturligvis sige, at det var et ualmindelig nedslående billede af økonomisk tilbagegang – eller for at tale i tidens sprog: alle tiders nedtur – vi stod over for. Men sådan er det ikke med finansministeren. Finansministeren har ved hjælp af sine dygtige medarbejdere fundet på